

מ"ת 65110/01/18 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד נביל אבו עטא

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 65110-01-18 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' אבו עטא (עציר)
תיק חיצוני: 26350/2018

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד
המשיב נביל אבו עטא (עציר)

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

כתב אישום ורקע

1. ביום 29/1/18 הוגש נגד המשיב כתב אישום שייחס לו עבירות כדלקמן:

קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה - לפי סעיף 407(ב) + סעיף 29(א) לחוק העונשין.

היזק לרכוש במזיד - לפי סעיף 452 + סעיף 29(א) לחוק העונשין.

גניבה - לפי סעיף 384 + סעיף 29(א) לחוק העונשין.

הסתייעות ברכב לעבור עבירה - לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

והפרעת שוטר במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

על פי המפורט בכתב האישום, ביום 16/1/18, סמוך לשעה 21:38 הגיעו המשיב, אדם בשם זכי ועוד שלושה אחרים שזהותם אינה ידועה למבקשת, לאחר שקשרו קשר לפרוץ לבתי עסק ולגנוב מהם את תכולתם, תוך שהם מסתייעים ברכב מסחרי מסוג שברולט סוואנה, שהמשיב זכי קנו כחודש עובר למועד הנ"ל ושנרשם על שמו של המשיב, למתחם בתי עסק בצומת שפר, המחוברים בקירות גבס משותפים וכולל חנות ביגוד והנעלה

(בה נמכרים מותגים לרבות THE NORTHFACE, SACOUNY ועוד) בשם "מזנון פריד בע"מ", משתלה ומסעדה.

המשיב, זכי והאחרים הפעילו את מערכת האזעקה בחנות המותגים, ולאחר שהבחינו כי בעל החנות (המתלון בתיק זה), אינו מגיע למקום, פרצו בצוואת לבנין וגנבו ממנו סחורה.

כתב האישום פירט כי המשיב, זכי והאחרים שברו את הגדר ההיקפית של המשתלה הסמוכה לחנות, הרסו ושברו את דלת המשתלה, הפכו את המשתלה, שברו את קיר הגבס בין המשתלה לחנות המותגים, שברו את מערכת האזעקה ובהמשך גם את קיר הגבס בין חנות המותגים למסעדה הסמוכה, וגנבו מהמסעדה מכשיר DVR, בנוסף גנבו מחנות המותגים סחורה הכוללת, נעליים, מעילים, מכנסיים, רצועות, תיקים ועוד בשווי משוער של כ- 300,000 ₪.

עוד על פי כתב האישום, טרם ביצוע הפריצה, שברו המשיב, זכי והאחרים בצוואת את כל החיישנים של מערכת האזעקה שהיו מחוץ לחנות המותגים, חתכו את חוטי החשמל ופגעו בעבודת המצלמות ומערכת האזעקה, כששווי הנזק שנגרם למערכת האבטחה במקום מוערך בכ- 70,000 ₪.

בהמשך, הסתייע המשיב ברכב הסוואנה יחד עם זכי והאחרים העמיסו את הסחורה הגנובה, והמשיב וזכי עזבו את המקום.

ביום 17/1/18 סמוך לשעה 3:27, חלף רכב הסוואנה על פני נידת בה נסעו שני שוטרים שהיו בפעילות משטרתית בכביש 85 והשוטרים הבחינו כי הרכב מגביר את מהירות נסיעתו.

השוטרים נסעו אחרי הרכב ולאחר שפנה ימינה לכיוון צומת סג'ור והמשיך בכיכר לכיוון ראמה, הפעילו השוטרים את האורות הכחולים של הניידת וכרזו לרכב לעצור, אך המשיב לא נשמע להוראת השוטרים והמשיך בנסיעתו עוד מאות מטרים. לאחר שהניידת הגיעה סמוך לרכב, אותת השוטר ביאן לרכב לעצור. לאחר שהרכב עצר בשולי הדרך ירדו המשיב וזכי מהרכב ונמלטו לכיוונים שונים.

המשיב נתפס לאחר מרדף רגלי ואילו זכי הצליח להימלט. בהמשך מצאו השוטרים את הסחורה הגנובה בתוך הרכב.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

ראיות לכאורה

3. חקירת פרשה זו החלה בכך שניידת משטרתית כחול-לבן, ובה שוטרים שהיו בדרכם במסגרת תפקידם, הבחינו ברכב מסחרי מסוג סוואנה (להלן: "הסוואנה"), שחלף באזור הכפר סג'ור, בשעה 03.27, של יום 17/1/18. השוטרים התרשמו כי הרכב הגביר מהירות למראה הניידת, והדבר העלה בהם חשד. בשלב זה בדקו שוטרי הניידת את פרטי הרישום של הרכב, ומצאו כי הרכב רשום על שמו של המשיב - נביל אבו עטא, תושב עוספיה. חשדם התגבר נוכח הימצאו של תושב הכרמל בגזרה המרוחקת מביתו, בשעות הלילה, והשוטרים הדליקו אורות הבהוב והורו לנהג הרכב לעצור. (דוחות השוטרים ביאן גאנם ומיכאל קוזבסקי).

דוחות השוטרים מתארים מרדף שהתפתח בהמשך, בנסיעה אחר הרכב, לאחר שנהגו לא ציית להוראה לעצור, וגילה התנגדות בכך שהחל בבריחה. הרכב עצר לבסוף רק אחרי שהניידת עקפה אותו וחסמה אותו, ולאחר ששימוש בצפירה המשטרתית ובאורות ההתראה לא הביאו לציות להוראת השוטרים לעצור. בשלב זה **יצאו מהרכב הנהג והנוסע שלידו והתחילו לברוח. אחד מהשניים הצליח לברוח מידי שני השוטרים**, ואילו האשם השני - שהנו המשיב - נעצר לאחר מרדף רגלי שניהל אחריו השוטר מיכאל קוזבסקי, וזאת רק אחרי שאותו שוטר איים להשתמש נגדו בטייזר.

4. ברכב הסוואנה נמצא רכוש גנוב - זוגות רבים של נעליים ללא אריזותיהם וביגוד רב הארוז בשקים. אין מחלוקת בשלב זה על כך שמדובר בסחורה, שנגנבה בליל האירוע מחנות המצויה בישוב שפר, המוזכרת בכתב האישום. אין גם מחלוקת לגבי קיום בסיס ראיתי באשר לאופן ביצוע ההתפרצות והגניבה, כמתואר בכתב האישום - ב"כ המשיב לא חלק על הטענה כי לכאורה ההתפרצות בוצעה באותו לילה, וכי הפורצים ניטרלו והזיקו למערכת האזעקה, שברו קירות גבס המפרידים בין חנות המותגים לעסק צמוד, וגנבו מהחנות סחורה רבת ערך.

5. מהודעות שנגבו מבעל החנות מר יעקב פריד, עולה כי ההתפרצות הסבה נזק רכושי המוערך ב-80,000 ₪, וזאת מבלי להביא בחשבון את ערכה של הסחורה שנגנבה בערך של כ-300,000 ₪. בעל החנות מסר כי הסחורה אמנם הוחזרה לו בשקים (לאחר שנתפסה ברכב הסוואנה שבו נתפס המשיב) אך לא ניתן לומר כי לא נגרם לסחורה כל נזק, שכן זוגות נעליים הוצאו מקופסאות הקרטון, תגיות נעלמו וכו'. ניתן להתרשם מכמות הסחורה ומאופן הערמתה בלוחות צילום רבים המצויים בתיק החקירה. גם בעלי המשתלה הסמוכה, מר סבג, מסר כי הפורצים הזיקו לבית העסק שלו.

עדויות בעלי בתי העסק מקימות ראיות לכאורה לגבי נזק ניכר ומשמעותי, וזאת בניגוד לטענת הסנגור בעניין זה, אשר טעם כי מדובר בעבירות רכוש שלא הסבו נזק רב, משהצליחה המשטרה להחזיר את הרכוש הגנוב לבעליו.

6. המשיב נתפס בעת בריחה מהרכב ובו הרכוש הגנוב הרב, וזאת זמן קצר אחרי שבוצעה ההתפרצות לבית העסק והגניבה מתוכו (כאמור, אין מחלוקת כי לכאורה ההתפרצות בוצעה באותו לילה, זמן לא ניכר טרם העיכוב על ידי הניידת). נסיבות התפיסה מקימות לגבי המשיב חשד ברמה גבוהה הקיים לגבי מי שנתפס כשבחזקתו רכוש גנוב, בסמוך לאחר גניבתו, כי הוא מעורב במעשה הגניבה עצמו. מדובר בחשד שהנו ברמה כה גבוהה, עד שקמה "**חזקה תכופה**" המעבירה את הנטל לכתפי החשוד או

הנאשם, להביא ראיות כי אינו מעורב בנטילת הרכוש שנמצא בחזקתו.

"החזקה התכופה" הנה כלל יציר פסיקה (מקורו בפסק הדין הוותיק ע"פ 50/59 פרלמן נגד היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יג).

כלל החזקה התכופה משמש לא רק לקביעת האשמה, כי אם גם להערכת ראיות לכאורה בשלב דיוני המעצר (ראה כדוגמה החלטת ביהמ"ש העליון בבש"פ 6752/07 **פאוזי חסונה נגד מדינת ישראל**).

7. ב"כ המשיב טען כי גרסת המשיב סותרת את החזקה התכופה, וכי גרסתו מחלישה עד מאד את טענת כתב האישום, לפיה המשיב, יחד עם אחרים, היה מי שבפועל התפרץ לבית העסק וגנב מתוכו. נטען כי המשיב הוא מעורב שולי, תמים כמעט, בעבירות.

המשיב אכן מסר גרסה לגבי מעורבותו, ונתן הסבר כיצד הגיע הרכוש הגנוב לרכב הרשום על שמו, ושב ונהג בליל האירוע. כבר בשלב מוקדם (ראה מזכר המסומן כא' של החוקר פאדי מדאח מיום 17/1/18), מסר המשיב כי הרכב אמנם רשום על שמו, ואולם מי ששילם עליו בפועל הנו תושב עוספיה ששמו **זכי עראף**, שאותו המשיב מכיר במשך תקופה קצרה בת כשלושה שבועות.

המשיב הסביר, בשיחה עם החוקר, ובהמשך גם בהודעה שנגבתה ממנו, כי אותו עראף ביקש להעסיק את המשיב בהובלות, וכי השניים הסכימו שיירכש רכב, אשר יירשם על שמו של המשיב, ולא על שמו של עראף, כי עראף מצוי בשלילת רישיון נהיגה, ובנוסף, שרוי תחת עיקולים.

המשיב מסר כי לילה לפני האירוע מסר לו אותו עראף מכשיר טלפון, וקבע עמו שיתקשר עמו בקשר לעבודת הובלה. המשיב ציין כי הייתה זו העבודה הראשונה שהשניים ביצעו יחד. עראף אכן התקשר למשיב, לדבריו, בשעות הלילה, ונתן לו הוראות להגיע לאזור כרמיאל.

המשיב מסר בחקירותיו כי נסע מעוספיה לכיוון כרמיאל וראמה על פי הוראותיו של עראף, שניתנו בטלפון, וכי בשלב מסוים יצא עראף "מהיער", פגש את המשיב, עלה לרכב וכיוון את המשיב למקום בו חיכו לשניים **שלושה רעולי פנים**. המשיב מסר כי שלושת רעולי הפנים יחד עם זכי עראף העמיסו יחדיו שקים על רכב הסוואנה.

המשיב מסר כי לאחר שהעמיסו את הסחורה על הרכב, שלושת רעולי הפנים נותרו במקום, ואילו עראף עלה עמו לסוואנה והשניים החלו להתרחק מהמקום, ונסעו עד שהבחינו בהם השוטרים בניידת.

לטענת המשיב - עראף גרם לו לברוח מהמשטרה, והוא פעל ללא שיקול דעת, עד שנתפס, בעוד שעראף, שהיה הנוסע השני ברכב, נמלט.

8. המשיב גרס, לפיכך, כי חלקו הסתכם בביצוע הובלה, בהתאם לסיכום שסיכם עם עראף יום קודם, תוך שימוש ברכב ששייך לעראף, ואולם רשום על שמו שלו. המשיב גרס כי ביצע את חלקו מבלי שידע כלל מה טיבה של המזימה, מי הם שלושת רעולי הפנים, מה יש בשקים שהועמסו ומה מקור תוכנם, ומבלי שהשתתף בפועל בהתפרצות, בגניבה, ואף לא בהעמסת הרכוש על הרכב. לדבריו של המשיב, הוא

חיכה במקום, עמד להסתכל על האחרים - זכי עראף ושלושת רעולי הפנים, בעוד אלה העמיסו על הרכב את השקים.

המשיב טען כי לא ידע שמדובר ברכוש גנוב, אם כי בחקירותיו המאוחרות אישר כי חשדו התעורר במידה מסוימת מנסיבות האירוע.

9. בידי המשיב נמצא מכשיר טלפון מהסוג הישן והפשט (שאיננו סמארטפון), אשר מספרו הנו 0559237518 (המספר התגלה בבדיקה שעשה החוקר עאמר). בגרסתו מסר המשיב, כאמור, כי מכשיר זה ניתן לו על ידי זכי עראף **יום לפני האירוע**, כדי שיהיה בשימוש בעבודת ההובלה בלילה. המשיב מסר כי מס' הנייד של זכי עראף הנו 0559213506, ואכן נמצא כי בוצעו שיחות בין שני המכשירים בליל האירוע.

על אף פעולות שנעשו במטרה לאתר את זכי עראף, תושב עוספיה, לרבות ביקורים בבית בו הוא אמור להתגורר ובבית הוריו - לא אותר האיש עד כה.

10. מקרא כתב האישום שניסחה המבקשת מביא למסקנה, כי גרסתו של המשיב התקבלה בידי המבקשת באופן חלקי. כפי שפורט - המבקשת טענה כי זכי אכן היה, כפי שטען המשיב, האדם השני שהיה ברכב הסוואנה בעת שהרכב עוכב על ידי ניידת המשטרה, וכי זכי עראף הצליח לברוח, בעוד שהמשיב נתפס. הטענה שאותו אדם הנו זכי עראף ולא אחר, מבוססת כמעט אך ורק על גרסת המשיב, ולפיכך המסקנה היא שהמבקשת מקבלת חלק מהגרסה שהמשיב מסר. בנוסף, נטען בכתב האישום כי ההתפרצות לעסק בוצעה "בידי המשיב, זכי ושלושה אחרים". גם טענת כתב האישום, על כך ששלושה אחרים השתתפו בהתפרצות, מבוססת אך ורק על גרסת המשיב, שכן אין ראיות אחרות התומכות בטענה זו, ושלושת האחרים, אם אכן השתתפו בעבירות, לא אותרו, ואין כל ראיה לגבי זהותם.

ואולם, חלק מגרסתו של המשיב לא התקבלה על ידי המבקשת, והיא ביקשה לקבוע כי חלק זה איננו אמין. חלק זה הנו טענת המשיב לגבי חלקו המינורי יחסית בעבירות. המבקשת טענה, כאמור, כי המשיב היה בין מבצעי של עבירת הגניבה וההתפרצות, על פי תכנון מראש, והיה שותף בכל רכיביה, לרבות בקשירת הקשר לביצוע עבירות הרכוש.

11. לעומת המבקשת, בא כוחו של המשיב טען כי על אף הנסיבות החשודות האופפות את האירוע, יש לקבוע כי המשיב סתר במידה לא מבוטלת את החזקה התכופה, ולקבוע כי חלקו היה מצומצם כפי שהוא טען - חלק של נהג שלא ידע דבר באשר למהות העבירות בהן לקח חלק.

12. מצאתי כי גרסתו של המשיב אכן מעוררת שאלות באשר לחלקו הממשי בכלל העבירות שבוצעו. האופן בו מסר המשיב, בהזדמנות הראשונה ובפירוט רב, את שמו של אותו זכי עראף, האדם אשר היה לדבריו הדומיננטי, ושרתם אותו כמבצע משני ל"מבצע הלילי" שבסופו נעצר, אכן מעורר ספקות אם המשיב

אכן היה שותף מלא בהתפרצות ובגניבה, כנטען, ואם ידע יזם וביצע את כלל רכיבי העבירות, לרבות שבירת הקירות הפנימיים, השחתת מערכת האזעקה לאחר ניטרולה בשלב מוקדם, העמסת הסחורה בשקים, והעלאתה על הרכב.

13. יצוין, כי בכתב האישום נטען כי המבצעים בצוותא ביצעו "תרגיל מקדים" שעות לפני ההתפרצות, במטרה לנטרל את האזעקה. נטען כי הפורצים, שהמשיב בתוכם, הפעילו את מערכת האזעקה בחנות המותגים, ולאחר שהבחינו כי בעל החנות (המתלונן בתיק זה), אינו מגיע למקום, פרצו בצוותא לבניין וגנבו ממנו סחורה. מעשה זה בוצע, על פי עדות מר פריד בעלי החנות, **עוד לפני השעה 22.00 ביום 16/1/18**. לא ברור כלל אם המשיב אכן לקח חלק במעשים, שכן בשעה זו, היה, על פי איכוני הטלפון ועל פי עדותה של אשתו, עדיין בביתו שבעוספיה.

14. על אף החלשה מסויימת של החזקה התכופה, בהתאם לגרסת המשיב, לא מצאתי כי יש לקבל את גרסתו כלשונה, וזאת לנוכח **סימנים מובהקים לחוסר אמינות לגבי חלק מפרטיה**. מצאתי כי הגרסה המיתממת והמרחיקה, כושלת בשלב מוקדם זה מלסתור כליל את החשד הכבד הרובץ לגבי המשיב בשל נסיבות לכידתו, וכי ישנו רף ראייתי לכאורה לכך שהמשיב היה מעורב בעומק העבירות, בחלק שאמנם אינו ברור, ואולם הוא גדול, משמעותי ופלילי מזה שבו המשיב מודה. על גרסת המשיב רובץ ענן ממשי, והוא חשוד בכך שבחר להטיל את מלוא האחריות הפלילית על אדם אחר, כנראה שותף לעבירה, במטרה לנקות את עצמו ככל הניתן ולצמצם את חלקו שלו.

15. מסקנתי מבוססת בראש וראשונה על היעדר ההיגיון הבסיסי שבגרסת המשיב, אשר על פניה ניכרת בהיתממות ובחוסר כנות שמטרתיהן מובנות. קשה לקבל טענה, לפיה נהג המשיב את הרכב המסחרי באישון ליל, למקום זר, לבקשת אדם שלדבריו מוכר לו שבועות ספורים, מבלי שהדבר נתפס על ידי המשיב כחשוד ופלילי באופן מובהק. הטענה בהמשך, שלפיה המשיב צפה בשלושה רעולי פנים המעמיסים על הרכב שקים, מהווה לכל הפחות הודאה בעצימת עיניים לגבי עבירת רכוש, וכידוע "עצימת עיניים" מחליפה בעבירות הרכוש יסוד נפשי של מודעות, ודי ביסוד נפשי זה להוכחת ביצוע עבירה על ידי המשיב.

16. נסיבות מעצרו של המשיב מוסיפות לאשמתו. נהיגתו של המשיב במטרה להתרחק מהניידת, אשר שוטריה סימנו לו לעצור, ובהמשך בריחה רגלית משוטר הרודף אחריו - מהווים התנהגות המרחיקה את המשיב עד מאד מסיכוי להפריך את החזקה התכופה, לפיה הוא מעורב מעורבות ממשית בגניבתו של הרכוש שאותו הסיע. התנהגותו מלמדת על מודעות ועל שותפות בעבירות.

17. בנוסף על האמור - נמצאו בגרסת המשיב סתירות של ממש, המחשידים אותו בכך שגרסתו איננה אמת. נראה כי המשיב מצמצם עד מאד את חלקו, על חשבון הרחבת חלקו של השותף האחר, אותו זכי עראף שלא נתפס עד כה. אחד מאותם עניינים הוא גרסת המשיב באשר לתקופת ההיכרות עם עראף. המשיב טען, כאמור, שמדובר באדם זר לו כמעט, אשר הוא הכיר רק שבועות ספורים טרם האירוע,

ושעמו הוא נקשר במערכת יחסים עסקית עניינית בה סוכם כי המשיב ינהג רכב עבור עראף, שנמצא בשלילת רישיון. גרסה זו נועדה להציג מצג לפיו עראף היה האחראי, הממונה, והמחליט, ואילו המשיב הוא רק עושה דברו, במסגרת קשר קונקרטי. המשיב אף טען כי לא היה מעולם בביתו של עראף, וכי עראף אינו חברו.

גרסה זו נסתרת בדברים שמסרה אשת המשיב, גב' איבון אבו עטא, שמסרה בחקירתה כי המשיב הנו חברו של אותו זכי עראף תקופה ממושכת (ציינה תקופה של חצי שנה "ואולי יותר, אפילו שנה" בחקירתה מיום 17/1/18), וכי השניים ביקרו זה בביתו של האחר.

18. גם גרסתו של המשיב לגבי מכשיר הטלפון הפרימיטיבי שנתפס אצלו, נסתרה בגרסתה של אשתו. המשיב טען כי המכשיר ניתן לו על ידי עראף יום קודם. גרסה זו של המשיב מעצימה את חלקו של עראף כראש המזימה הפלילית, אשר צייד את המשיב, לדבריו, במכשיר טלפון הנראה כמיועד לפעילות פלילית.

לעומת גרסה זו, אשתו של המשיב מסרה כי המשיב קנה בעצמו את מכשיר הטלפון כשבועיים לפני העבירות, בחנות בכפר. גרסת האישה הוטחה בפני המשיב והוא שינה את גרסתו ואמר שעראף אכן לא קנה לו את המכשיר, אלא רק החליף לו כרטיס סים, ואולם גם גרסה זו נסתרת בגרסת האישה, שידעה לציין את מספר הטלפון הנייד ביום האירוע, ואף התקשרה למספר זה בעת שהמשיב היה בחקירה, דבר המלמד כי כרטיס הסים לא הוחלף (אחרת האישה לא הייתה מעודכנת במספר החיוג).

19. אציין בקצרה כי אינני מתעלמת מהוראותיו של סעיף 3 של פקודת הראיות, האוסרות על בן זוג להעיד נגד בן זוגו, אלא אם מדובר בסייגים לאיסור. אחד הסייגים, בהתאם לסעיף 5 לפקודת הראיות, הנו במקרה שבוצעה "עבירת אלימות", שכן אז עדות בן הזוג מותרת. בענייננו מדובר כידוע בעבירת רכוש, ואולם פסיקת ביהמ"ש העליון הרחיבה במידה משמעותית את גדר הסייגים להתרת עדות בני זוג, ולגבי עבירות אלימות, נקבע כי גם במקרים של "אלימות נגד רכוש" תהיה עדות בני זוג כשירה (ע"פ 49/88 חיים רוקח נגד מדינת ישראל (מיום 27/4/88)).

אני סבורה כי בשלב זה, בו נדונה בקשת מעצר לגבי עבירות שבהן הושחת רכוש, ובוצעו לכאורה עבירות היזק במזיד רחבות היקף, והתפרצות - ניתן להסתמך על גרסתה של אשת המשיב, במיוחד לאחר שהמשיב עצמו שינה את גרסתו לאחר שגרסת אשתו לגבי הטלפון הנייד הוצגה בפניו.

20. התמונה המתקבלת הנה, אם כן, כי בין המשיב לבין אותו עראף לא התקיימו קשרים קצרים ונקודתיים, אלא קשרים ממושכים יותר, וכי המשיב קנה בעצמו מכשיר טלפון "פשוט" שבועיים לפני האירוע, וכי הוא שיקר כשטען שקיבל את המכשיר מעראף. כשיצא מעוספיה לכיוון מושב שפר בשעות הלילה, השאיר המשיב בביתו את מכשירו הקבוע מסוג אייפון, ואת הקשר עם שותפו יצר במכשיר הפשוט, שאינו רשום על שמו. התנהגות זו, ובנוסף הגרסה הבלתי אמינה של המשיב לגביה - מוסיפים לראיות לחובת המשיב, וזאת בנוסף לחשד הגבוה העולה מנסיבות לכידתו של המשיב עם הרכוש הרב ברכב בו נהג. לא

שוכנעתי בשלב זה כי המשיב היה, כפי שטען, רק נהג תמים שנוצל על ידי אחר ותומרן על ידו, מבלי דעת בדבר טיב המעשה, ונעצר על לא עוול בכפו.

21. לסיום אני קובעת כי קיימות ראיות ממשיות לכך שהמשיב היה שותף עם אחרים בביצוען של עבירות ההתפרצות, ההיזק, הגניבה, והעבירות הנוספות. וזאת גם אם לא ידוע באופן מוחלט, מה בדיוק היה חלקו של המשיב במעשים וברכיבי העבירות. בכל אופן - מצאתי כי לכאורה חלקו של המשיב היה משמעותי וחמור מאשר אותו חלק מינורי אשר הוא מתאר בגרסתו.

עילת מעצר

22. סוגיית מסוכנותם של עברייני רכוש ועניין קיום עילה למעצרם נדונו בהלכה הידועה בעניינו של רוסלן פרנקל (בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נגד מדינת ישראל).

לפי הלכה זו נבחנת מסוכנותם של עברייני רכוש בהתאם לנסיבות ביצועה של העבירה, מידת התחכום שבה, מידת הנזק שגרמה, מידת הסכנה שגרמה או עלולה הייתה לגרום לציבור, ועוד כהנה נסיבות שפורטו ברשימה בלתי סגורה. בנוסף נבחנת המסוכנות גם על פי נתוניו האישיים של מבצע העבירה.

23. המשיב נעדר עבר פלילי, ובכך מוחלשת העילה למעצרו, ואולם נסיבות העבירה מקימות עילת מעצר לגבי המעורבים בה, בכללם המשיב, וזאת גם אם יקבע כי יתכן שהמשיב לא השתתף בכל אחד ואחד ממהלכי העבירות.

24. מדובר בהתארגנות פלילית הניכרת בתחכום, שמתבטא בהצטרפותם לכאורה של מספר מעורבים, בנטרול מערכת אזהרה, בין היתר בנקיטת "תרגיל" בשלב מוקדם של הערב, שבו הופעלה מערכת האזהרה, במטרה "להרדים" את בעלי החנות, כך שבהמשך, לא תקבל התראה על נטרול מערכת האזהרה. העבירות בוצעו תוך פגיעה נרחבת בתשתית החשמל והאזהרה במקום, תוך שבירת קירות גבס ופגיעה בבתי עסק שכנים, ותוך העמסה שיטתית של סחורה במשקל ובהיקף כלכלי רב, לרכב מסחרי שנרכש זמן לא רב קודם לכן.

הנזק שנגרם הנו נזק משמעותי, שאינו נרפא בכך שהסחורה הוחזרה, לאחר שניזוקה. החזרת הסחורה עקב ערנותה של המשטרה אינה מסייעת רבות למשיב בהפחתת עילת המעצר.

בהמשך, נמלט אחד המעורבים, אחרים כלל לא אותרו, והמשיב נתפס, למרות שאף הוא ניסה להתחמק ולברוח.

העבירה אף טומנת בחובה פוטנציאל לאלימות, אשר אין לשלול שהייתה מתפרצת אילו נתפסו המעורבים בכף בעת הביצוע.

25. עילה נוספת למעצר הנה חשש הקיים לשיבוש מהלכי משפט. עילה זו קיימת במידת מה לנוכח העובדה כי מעורבים נוספים, בהם אותו זכי עראף, טרם נעצרו. אמנם צודק ב"כ המשיב בטענתו כי ניתן לתאם גרסאות גם בטלפון, מתוך מעצר, אך סבורני כי החשש לגבי השפעה של המשיב על אחרים, ולא פחות של אחרים עליו, יתגבר מהותית אם ישוחרר לחלופת מעצר.

קמה לפיכך עילת מעצר.

חלופת מעצר

26. המשיב הציע לשחררו לחלופת מעצר בעוספיה בהשגחת מספר משמורנים, צעירים בני משפחתו שהתייצבו לדיון האחרון. בנוסף, הציע לבחון משמורניות נוספות - אמו של המשיב וחמותו אשר לא התייצבו, והוצע כי יתייצבו בעתיד לבית המשפט.

27. החלטתי כי במקרה זה קם צורך לבחון את התאמתו של המשיב לשחרור בחלופת מעצר, כמו גם את החלופות עצמן, באמצעות תסקיר מעצר. לאור חומרת העבירות, מצאתי צורך בקבלת סקירה מעמיקה לגבי המשיב ונסיבותיו. ללא תסקיר מעצר, נותרתי בספק אם שחרורו לכפר מגוריו, שם מתגורר לגם אותו זכי, שהנו שותפו לדבריו, יענה על מטרת המעצר וימנע ביצוע עבירות בעתיד. גם המשמורנים שהוצעו, ראוי שייבדקו להתאמתם.

נקבע להמשך דיון ולקבלת תסקיר מעצר, בהתאם ליומן הסיגור ליום 28.2.18 שעה 10:00, בפני שופט תורן.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשרות המבחן.

המשיב במעצר עד החלטה אחרת.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ח, 06 פברואר 2018,
במעמד הנוכחים.**